

stemmer det, til at lade Hundene bære det udleverede Tegn, foreslaas det — i Modsetning til Lovforslaget af 1923—24 — af Hensyn til Kontrollen med Overholdelse af Afgiftsreglerne, og for at den for Hunden ansvarlige altid skal kunne findes, at alle Hunde skal have Tegn og bære det.

Angaaende Bestemmelser om Tidspunktet for Tegnets Fornyelse henvises til Bemærkningerne til § 8.

Til § 2.

Den hidtil gældende Grænse mellem smaa og store Hunde, jfr. Loven af 1889 §§ 1 og 2, sammenholdt med Lov Nr. 153 af 8. Juni 1912 § 18, foreslaas opretholdt.

Bestemmelsen i Paragraffens 1ste Stykke, sidste Punktum, er indsat, fordi der paa de nævnte Steder vil kunne være en særlig Trang til at holde Hund.

Med Hensyn til Bestemmelsen i Paragraffens 2det Stykke, sidste Punktum, henvises til Lov angaaende Omordning af Københavns Polit i m. v. af 11. Februar 1863 § 18, hvorefter Københavns Kommune skal stille et passende aarligt Beløb til Raadighed for Politidirektøren til Gengæld for, at Politiets Andel af Hundeafgiften tilligemed forskellige andre Indtægter nu er tillagt Kommunens Kasse, medens de tidligere indgik i Politikassen.

Til § 3.

I Overensstemmelse med et af Købstadforeningen fremsat Ønske om Ret for Købstæderne og Marstal til at forhøje Afgiften paa samme Maade som København, foreslaas Afgiften i Købstæderne, Flækkerne og Marstal fastsat til samme Beløb som i København og paa Frederiksberg, cfr. tidligere Loven af 1889 § 2 sammenholdt med § 1. I Stedet for Bestemmelsen i Loven af 1889 § 2, 3die Punktum, træder Bestemmelsen i Forslagets § 3, 1ste Stykke, i Slutningen, der svarer til Regelen i § 2, 1ste Stykke, i Slutningen.

De i 2det Stykke foreslaaede Bestemmelser om Afgiftens Fordeling mellem Politikassen og Kommunekassen samt om Afholdelsen af Udgifterne stemmer med de hidtil gældende Regler, se Loven af 1889 § 2 og Plakat af 29. Oktober 1824 § 3.

Til § 4.

Svarer til Loven af 1889 § 3. Bestemmelsen i samme Lovs § 4 om Pligt for Hundeejere, der er Medlemmer af andres Husstand, til at svare dobbelt Afgift, fore-

slaas ikke opretholdt, da den synes vanskeligt at begrunde for saa vidt Byerne angaar.

Til § 5.

Svarer til Loven af 1889 § 5, jfr. Lov Nr. 99 af 27. April 1900 og Justitsministeriets Skrivelse Nr. 26 af 9. Januar 1901. I Overensstemmelse med et af Fællesorganisationen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse fremsat Ønske har man ændret Udtrykket „tæt bebyggede“ til „bymæssigt bebyggede“. Medens det derhos nu er Justitsministeriet, der med vedkommende Sogneraads Samtykke træffer Bestemmelse om Indførelse af de for København eller Købstæderne gældende Afgiftsregler i et tæt bebygget Landdistrikt, henlægger nærværende Forslag i Overensstemmelse med et af Fællesorganisationen fremsat Ønske den Justitsministeriet nu tilkommende Beføjelse til Amsraadene.

Til § 6.

Jfr. Loven af 1889 § 6.

Medens det nu er en undtagelsesfri Regel, at hvor der i en Husstand paa Landet kun holdes een Hund, er denne afgiftsfri, foreslaas der tillagt Sogneraadene Beføjelse til ogsaa at indføre Afgift for saadanne Hunde, dels fordi der ogsaa forskellige Steder paa Landet har vist sig Trang til at kunne begrænse Antallet af Hunde, dels for at imødekomme et Ønske hos de sønderjydske Sogneraad.

I øvrigt foreslaas ogsaa Afgifterne paa Landet forhøjede paa Grund af Pengenes ringere Værdi, ligesom det anses hensigtsmæssigt, at der gives Kommunalbestyrelserne paa Landet en lignende Beføjelse til at forhøje Afgifterne som i Byerne.

Da der paa Landet normalt er mere Trang for Husherren til at holde Hund end for de øvrige Medlemmer af Husstanden, foreslaas der i Lighed med Bestemmelsen i Loven af 1889 § 6, 2det Stykke, en noget strengere Regel for saadanne Medlemmer end for Husherren.

Medens Afgiften ifølge Loven af 1889 § 6 tilfalder Hjælpekassen, foreslaas den nu tillagt Kommunekassen.

Bestemmelsen i § 6 i Loven af 1889 om Affattelse af Vedtægter om Hundetegnenes Løsning, jfr. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 205 af 14. September s. A., foreslaas ikke opretholdt, da de paagældende Regler er optagne i selve Lovforslaget.